

21

සැදහෑ ගුණයෙන් සරු වෙමු

දහම් පාසලේ සිනුව නාද විය. හය ශ්‍රේණියේ දරුවන්ගේ හේවිසි හඬ මැද්දේ බුද්ධ පූජාව සහිත මල් පෙරහැර බුදු මැදුර කරා ගමන් ගත්තේ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉදිරියේ පූජාව කැන්පත් කළේ සුනිමල් හා කමල් ය. එහෙත් ඔවුන් එය කළේ කථාබස් කරමිනි. එය දුටු පොඩි හාමුදුරුවෝ,

“දරුවනේ, බුදු රජාණන්වහන්සේට යමක් පූජා කරන විට බොහොම ශ්‍රද්ධාවෙන් කරන්න ඕනෑ” යැයි පැවසූහ.

උදැසන ආගමික වතාවත්වලින් පසු දරුවෝ පන්තියට ගියහ. ගුරුතුමිය පන්තියට ආවා ය.

‘ගුරුතුමී, මට අද පුංචි ප්‍රශ්නයක් අහන්න තියෙනවා’ යි ශාන්ත නැගිට කීවේ ය.

“ඔව් මොකක් ද පුතේ ප්‍රශ්නය?”

“අද බුද්ධ පූජාව පූජා කරන කොට සුනිමලුයි කමලුයි කතා කළා. ඒ වෙලාවේ පොඩි හාමුදුරුවෝ මේ කටයුතු බොහොම ශ්‍රද්ධාවෙන් කළ යුතු බව පැවසුවා. ඉතින් ගුරුතුමී “ශ්‍රද්ධාව” කියන්නේ මොකක් ද? ”

“ශ්‍රද්ධාව ගැන කියලා දෙන්න මං දූලා පුතාලට පොඩි කතන්දරයක් කියන්නම්.”

පැරණි බෞද්ධ නගරයක පිහිටි විහාරස්ථානයක සිල් සමාදන් වූ උපාසක මහතෙක් රාත්‍රී කාලයේ පන්සලේ බණමඩුවේ පැදුරක් එලා නිදා ගැනීමට සූදානම් වුණා. පැදුරේ හාන්සි වන විට ම මතක් වූයේ දෙපා ඇත්තේ ශ්‍රී මහා බෝධිය පැත්තට බව. වහා ම නැගිට හිස අනෙක් පැත්තට දමා නිදා ගැනීමට සූදානම් වුණා. එවිට දෙපා කතරගම කිරිවෙහෙර පැත්තේ ය. නැවත ඔහු පැදුර අනෙක් පැත්තට එලා නිදා ගැනීමට සූදානම් වූ විට, දෙපා ඇත්තේ කැලණි වෙහෙර පැත්තට ය. අනෙක් පැත්තේ ශ්‍රී පාදයයි. කොයි පැත්තකටවත් දෙපා දමා නිදා ගැනීමට නොහැකි වූ බැවින් ඔහු එළි වන තුරු හිටියේ හිටගෙනයි. පසු දින සිල් පවාරණය කරවීමට ලොකු හාමුදුරුවන්, ධර්මශාලාවට වඩින විටත් ඔහු සිටියේ හිටගෙනයි.

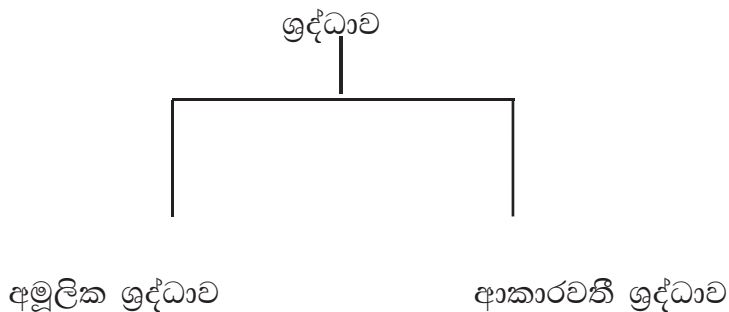
“මොක ද උපාසක උන්නැහේ හිටගෙන?”

“භාමුදුරුවනේ, මේ පැත්තේ කිරි වෙහෙර වහන්සේ, අර පැත්තේ ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ, අනික් පැත්තේ කැලණි වෙහෙර වහන්සේ, එහා පැත්තේ ශ්‍රී පාද පත්මය, ඉතින් කොහොම ද භාමුදුරුවනේ ඒ එක පැත්තකටවත් දෙපා දමා නිදා ගන්නේ?”

“උපාසක උන්නැහේ, ඕකට කියන්නේ අමුලික ශ්‍රද්ධාව” යැයි උන්වහන්සේ ප්‍රකාශ කළහ.

ශාන්ත මේ ප්‍රශ්න අහපු එක හොඳයි. අපි අද ශ්‍රද්ධාව ගැන ටිකක් සාකච්ඡා කරමු.

ශ්‍රද්ධාව කියන්නේ බුදුන්, දහම්, සඟුන් යන තෙරුවන කෙරෙහි ඇති වන පැහැදීමයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැන උන් වහන්සේගේ බුද්ධත්වය ගැන පිළිගෙන පැහැදීමයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ දෙසූ දහම ගැනත් එය පිළිපැදීමෙන් උසස් තත්ත්වයකට පත් සංසරත්නය ගැනත් අවබෝධයෙන් යුක්ත ව පැහැදීම ශ්‍රද්ධාවයි. ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන වශයෙන් දෙයාකාරයි.

මෙහි සඳහන් වුණු උපාසක මහතා තුළ ශ්‍රද්ධාව නිවැරදි ලෙස පිහිටා තිබුණේ නැහැ. උපාසක මහතා ළඟ තිබුණේ අමුලික ශ්‍රද්ධාවයි. අවබෝධයක් ඇති ව ඇති කර ගත් ශ්‍රද්ධාවක් නොවේ. අප ශ්‍රද්ධාව ඇති කර ගත යුත්තේ බුද්ධිමත් ව හොඳට හිතලා බලලා අවබෝධයක් ඇතිවයි. එහෙම ඇති කර ගන්නා ශ්‍රද්ධාවට කියන්නේ ආකාරවතී ශ්‍රද්ධාව කියලයි.

අපට නියම ශ්‍රද්ධාවක් තියෙනවාදැයි මැන බැලීමට උපකාර වන ගාථාවක් ඇත.

දස්සන කාමෝ සීලවතං - සද්ධම්මං සෝතුමිච්ඡති
විනෙය්‍ය මච්ඡේර මලං - සවෙ සද්ධෝති චූච්චති

මෙම ගාථාවට අනුව නියම ශ්‍රද්ධාවන්තයෙකු තුළ මෙම ලක්ෂණ පිහිටා තිබිය යුතු යි.

- සිල්වතුන් දැකීමට කැමැති වීම
- දහම් ඇසීමට කැමැත්ත තිබීම
- මසුරු මල දුරු කොට පරිත්‍යාග කිරීමට කැමති වීම

අප හැමවිට ම ආගමික වතාවත්වල යෙදෙන විට ආකාරවතී ශ්‍රද්ධාවෙන් ක්‍රියා කළ යුතුයි. ඒ නිසා තමයි උදේ බුද්ධ පූජාව පවත්වන විට පොඩි හාමුදුරුවෝ දරුවන්ට ශ්‍රද්ධාවෙන් ඒ කටයුතු කළ යුතු බව කියා දී තිබෙන්නේ.

අප පන්සලට ගිය විට ස්වාමීන් වහන්සේලා සිල්වත් නිසා උන්වහන්සේලා දැකීමට, කතාබහ කිරීමට හා වැදීමට අපි කැමැතියි. එහෙම ඇසුරු කළාට මදි. උන් වහන්සේලා ආදර්ශයට ගෙන අපේ ජීවිත හැඩගස්සවා ගත යුතුයි. ස්වාමීන් වහන්සේලා සමග කතා බහ කිරීමේ දී ශාසනික වචන භාවිත කිරීමට පුරුදු විය යුතුයි.

දිනපතා බුද්ධ පූජාව ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතු ව කළ යුතුයි. දන් දීම කළ යුතුයි. සිතේ ලෝබකම තබාගෙන දන් දීමෙන් පලක් නැහැ. ශ්‍රද්ධාව ඇති පුද්ගලයා පරිත්‍යාගශීලී කෙනෙකි.

ලොව වැඩි ම සිල්වත් පුද්ගලයා බුදුරජාණන් වහන්සේයි. ඒත් අද අපට බුදුරජාණන් වහන්සේ රූප කායෙන් ජීවමාන ව දැක ගැනීමට නොහැකියි. එහෙත් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව ඇති පුද්ගලයින්ට ධර්මය දැකීම තුළින් බුදු හාමුදුරුවන් දැක තම දෙලොව ජීවිතය සාර්ථක කර ගත හැකි යි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළ ධර්මය තමයි අද අපේ ශාස්තෘවරයා. බුදු බණ තමයි අපට යා යුතු මග, නොයා යුතු මග කියා දෙන්නේ. ඒ උතුම් දහමෙහි වටිනාකම වැටහෙන්නේ එය තේරුම් ගත් පමණටයි. දහම වටහා ගැනීමට නම් ධර්ම දේශනාවලට සවන් දිය යුතුයි. ශ්‍රද්ධාව නැත්නම් බණ ඇසීමට කැමැත්තක් ඇති නොවේ.

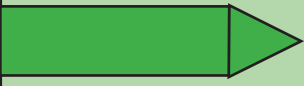
යම් යම් දේ අපට අයත් කර ගැනීමට අප කැමැතියි. එහෙත් අපට අයත් දේ කෙනෙකුට හෝ පිරිසකට දීමට හිත හදා ගැනීම අපහසු යි. ශ්‍රද්ධාව තිබේ නම් පරිත්‍යාග කිරීම අපහසු නැත. ඒ නිසයි ශ්‍රද්ධාවන්තයාගේ ලක්ෂණයක් ලෙස මසුරු මල දුරු කර පරිත්‍යාගශීලී වීම දක්වා තිබෙන්නේ. දරුවන් ලෙස අප කුඩා කල සිට ම සිල්වත් ගුණවත් ගිහිපැවිදි උතුමන් ඇසුරු කිරීම පුරුද්දක් කර ගත යුතුයි. බණ ඇසීම බණ පොත් කියවීම ජීවිත පුරුද්දක් බවට පත් කර ගත යුතුයි. එසේ ම හැකි පමණින් දන් දීමට, පරිත්‍යාග කිරීමට කැමැත්තෙන් ම ඉදිරිපත් විය යුතුයි. අප සැදහැනි දරුවන් වන්නේ එසේ වූ විටයි.

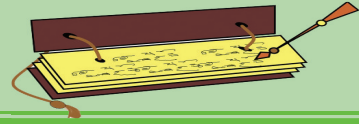
සාරාංශය

- ශ්‍රද්ධාව නම් තෙරුවන් ගුණ කෙරෙහි පැහැදීමයි.
- ශ්‍රද්ධාවේ ප්‍රභේද දෙකක් ඇත.
- අමූලික ශ්‍රද්ධාව හා ආකාරවතී ශ්‍රද්ධාව ඒ දෙකයි.
- බෞද්ධයකු තුළ පැවතිය යුත්තේ ආකාරවතී ශ්‍රද්ධාවයි.
- දස්සන කාමෝ සිලවතං.....” යන ගාථාව ඇසුරෙන් සැදහැවතකුගේ ලක්ෂණ 3ක් පැහැදිලි වේ.
- ආකාරවතී ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතු ව ආගමික වතාවත්වල යෙදිය යුතුයි.
- ශ්‍රද්ධාව ජනනය වන ආකාරයේ ශාසනික වචන භාවිත කළ යුතුයි.
- ශ්‍රද්ධාවන්තයකු විමෙන් දෙලොව ජීවිතය සාර්ථක කර ගත හැකි ය.
- සිල්වතුන් ඇසුරු කිරීමට, බණ ඇසීමට, පරිත්‍යාගශීලී වීමට කුඩා කල සිට ම පුරුදු විය යුතු ය.

ක්‍රියාකාරකම

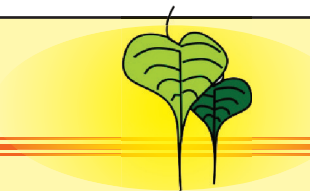

- (1) තෙරුවන් නම් කරන්න.
- (2) ශ්‍රද්ධාවේ ප්‍රභේද දෙක මොනවා ද?
- (3) බෞද්ධයකු තුළ පැවතිය යුත්තේ කුමන ශ්‍රද්ධාව ද?
- (4) සැදුහැටුණකු තුළ තිබෙන ලක්ෂණ තුන මොනවා ද?
- (5) අර්ථයෙන් සමාන වචන යා කරන්න

I	II
අවුළුපත්	ජලය
දූහැන්	නිදාගන්නවා
පැන්	අතුරුපස
වඩිනවා	බුලත්විට
සැතපෙනවා	එනවා

පුහුණුවට

ශාසනික වචන සමහරක් හා ඒවායේ තේරුම කට පාඩම් කර ගන්න.

වඩිනවා	- එනවා/ යනවා
වළඳනවා	- කැම කනවා/ පැන් පානය කරනවා
පැන්	- ජලය
දැන් දෝවනය	- අත් සේදීම
අවුළුපත්	- අතුරුපස
දූහැන්	- බුලත්විට
මල් නෙළීම	- මල් කැඩීම
පැන් ඉසීම	- වතුර ඉසීම
ගිලන් පස	- තේ, කෝපි වැනි බීමට ගන්නා දේ
සැතපෙනවා	- නිදාගන්නවා
පැන් පහසුවෙනවා	- දිය නානවා
අමදිනවා	- අතුගානවා